

- 1125 λαβοῦσα δ' ὠλέναισι δεξιὰν χέρα,
 πλευροῖσιν ἀντιβᾶσα τοῦ δυσδαίμονος
 ἀπεσπάραξεν ὄμον, οὐχ ὑπὸ σθένους,
 ἀλλ' ὁ θεὸς εὐμάρειαν ἐπεδίδου χεροῖν·
 Ἴνῳ δὲ τὰπὶ θάτερ' ἐξειογάζετο,
- 1130 ῥηγνῦσα σάρκας, Ἀυτονόη τ' ὄχλος τε πᾶς
 ἐπεῖχε βακχῶν· ἦν δὲ πᾶσ' ὁμοῦ βοή,
 ὃ μὲν στενάζων ὅσον ἐτύγγαν' ἐμπνέων,
 αἱ δ' ἠλάλαζον. ἔφερε δ' ἦ μὲν ὠλένην,
 ἦ δ' ἴχνος αὐταῖς ἀρβύλαις· γυμνοῦντο δὲ
- 1135 πλευραὶ σπαραγμοῖς· πᾶσα δ' ἤματωμένη
 χεῖρας διεσφαίριζε σάρκα Πενθέως.
 κεῖται δὲ χωρὶς σῶμα, τὸ μὲν ὑπὸ στύφλοις
 πέτραις, τὸ δ' ὕλης ἐν βαθυξύλω φόβη,
 οὐ ῥάδιον ζήτημα· κρᾶτα δ' ἄθλιον,
- 1140 ὅπερ λαβοῦσα τυγχάνει μήτηρ χεροῖν,
 πήξασ' ἐπ' ἄκρον θύρσον ὡς ὄρεστέρου
 φέρει λέοντος διὰ Κιθαιρῶνος μέσου,
 λιποῦσ' ἀδελφὰς ἐν χοροῖσι μαινάδων.
 χωρεῖ δὲ θήρα δυσπότημω γαυρουμένη
- 1145 τειχέων ἔσω τῶνδ', ἀνακαλοῦσα Βάκχιον
 τὸν ξυγκυναγόν, τὸν ξυνεργάτην ἄγρας,
 τὸν καλλίνικον, ᾧ δάκρυα νικηφορεῖ.
 ἐγὼ μὲν οὖν <τῆδ'> ἐκποδὼν τῆ ξυμφορᾷ
 ἄπειμ', Ἀγαθήν πρὶν μολεῖν πρὸς δώματα.
- 1150 τὸ σωφρονεῖν δὲ καὶ σέβειν τὰ τῶν θεῶν
 κάλλιστον· οἶμαι δ' αὐτὸ καὶ σοφώτατον
 θνητοῖσιν εἶναι κτῆμα τοῖσι χρωμένοις.